

Είναι η τρίτη φορά που συμπλέουμε εικαστικά – εκθεσιακά ο Γιάννης Ροδίτης κι εγώ. Η πρώτη φορά, το 1986, σε μια ομαδική έκθεση διοργανωμένη από τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Πρόοδος», η δεύτερη το 2007, σε μια έκθεση διοργανωμένη από τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Αμόνι» και η τρίτη εφέτος, πάλι με διοργανωτή το «Αμόνι». Αν και η προσωπική μου γνωριμία με τον Γιάννη ήταν μικρή, έχω κρατήσει απ' αυτόν την εικόνα ενός ανθρώπου χαμηλών τόνων, φιλικού κι ευγενικού, που έδειχνε γενναιόδωρα την εκτίμησή του στον άλλο. Κυρίως όμως τον ξεχώριζα ως καλλιτέχνη, που με την γλυκύτητα των χρωμάτων του ξεκούραζε το μάτι και την ψυχή. Και είναι ευτύχημα το ότι και σήμερα, χάρη σ' αυτά τα 35 περίπου έργα του (όσα η οικογένειά του φρόντισε με ευλάβεια να διαφυλάξει), μπορούμε να απολαμβάνουμε κι εμείς την εξαίσια τέχνη του.

Σ' ό,τι αφορά τα δικά μου έργα, θα ήθελα να σημειώσω τα εξής: Πρόκειται για δημιουργήματα της τελευταίας οκταετίας 2008 – 2015, που παρατίθενται κατά ενότητες και διακρίνονται από μια μεγάλη ποικιλία, τόσο θεματική (σκηνές, τοπία και πρόσωπα απ' όλο τον κόσμο, όσο και μορφικές (διαφορετικές τεχνικές, ποικίλες επιρροές). Αν υπάρχει κάτι που τα συνδέει, αυτό είναι, νομίζω, η ουμανιστική διάθεση. Η ανθρώπινη μορφή και η αναζήτηση του στοιχείου «έκφραση» έχουν πάντα την πρώτη θέση στη ζωγραφική μου. Και νιώθω καλλιτεχνικά δικαιωμένος, όταν μορφές όπως αυτές που παρουσιάζω εδώ, δεν αφήνουν αδιάφορο το θεατή τους.

Απόστολος Γ. Καρδούλιας
Απρίλης 2015